

दैनिक

लुम्बिनी

निजी क्षेत्रबाट निरन्तर प्रकाशित पहिलो राष्ट्रिय दैनिक

हामी बोलेर मात्र
होइन पुऱ्याएर छाड्छौं

तपाईंको अत्यन्तै जरूरी चिठी एवं पासलहरू
नेपाल लगायत भारत र विश्वका प्रमुख शहरहरूमा
पठाउनु परेमा हामीलाई सम्भन्नुहोस्

सुपर काइनेटिक
कुरियर्स सर्भिस

टाफिक चौक हिमालयन
बैंकको साइड (सूर्य लाईफ इन्सोरेन्स भएकी
गवन) फोन:- ०७१५८२५७१

वर्ष ३७ | अंक २५० | बुटवल | २०८२ भदौ २० गते, शुक्रबार

नेपाल संवत ११४५ | Friday September 05, 2025

पृष्ठ ४

मूल्य रु. ६ मात्र

Lumbini

भण्डारीको सदस्यता, ७० वर्ष उमेर हद र दुई कार्यकालबारे फरक मत दर्ता

बुटवल । नेकपा एमालेका स्थायी कमिटी सदस्य कर्ण थापा पार्टी लोकतान्त्रिक विधिवत सञ्चालन नभएको बताएका छन् ।

पार्टी कार्यालय च्यासल पुगेर पूर्व राष्ट्रपति विद्या भण्डारीको सदस्यता नवीकरण नार्ने, ७० वर्ष उमेर हद र दुई कार्यकालको व्यवस्था हटाउने विषयमा फरक मत दर्ता गरेपछि यस्तो बताएका हुन् ।

उनले भने-'प्रथम विधान महाधिवेशनदेखि अहिलेको विधान महाधिवेशनसम्म आइपुग्दा गरेको निर्णय, भएका कामहरू, हाम्रा विधि, मूल्य मान्यता अनुसार पार्टी चलेको छैन । पार्टी लोकतान्त्रिक विधि अनुसार चलेका छैन ।'

उनले केन्द्रीय कमिटीमा जानकारी गराएको विषयलाई नै दर्ता गरेको बताए ।

केन्द्रीय कमिटी बैठकको निर्णय विधान महाधिवेशनमा छलफल हुने उनले जनाए । उनीबाहेक उपाध्यक्षद्वय सुरेन्द्र पाण्डे र युवराज ज्ञवालीले पनि यसअघि नै आफ्नो फरक मत दर्ता गराइसकेका छन् ।

सडक आन्दोलन गर्ने माओवादीको निर्णय

बुटवल । नेकपा माओवादी केन्द्रले सरकारविरुद्ध सडक संघर्षको तयारी थाल्ने निर्णय गरेको छ । वर्षायाम र चाडबाड सकिएपछि सडक संघर्ष सुरु गर्ने गरी तयारी गरेको हो ।

बिहीबार पार्टी केन्द्रीय कार्यालय पेरिसडाँडामा बसेको पदाधिकारी बैठकपछि प्रवक्ता अमिप्रसाद सापकोटाले सरकारले जनताका मागहरू सम्बोधन नगरेको र सुशासनको मामला कमजोर भएको, भ्रष्टाचार बढेको हुँदा चाडबाडपछि सडक संघर्ष गर्ने गरी तयारी गर्ने निर्णय भएको बताए ।

सविधानले व्यवस्था गरेको लोकतान्त्रिक गणतन्त्रात्मक समाजवाद र त्यसको साथसाथै समाजवादउन्मुख राज्यव्यवस्थाका स्वरूपहरू र त्यसका प्रष्ट दृष्टिकोणका बारेमा अब जनमत सिर्जना गर्दै जाने र भोलि हुने संघर्षमा त्यसलाई जोड्ने निर्णय भएको उनले बताए । प्रवक्ता सापकोटाले अनुसार बैठकले मध्यपहाडी लोकमार्गमा २१ भदौदेखि पार्टीको अभियान पुनः सुरु गर्ने निर्णय समेत गरेको छ ।

पार्टीको अनुशासन, गुट-उपगुट अन्त्य गर्नेलगायतका विषयमा पनि छलफल भएको तर निर्णय नभएको उनले बताए ।

फेसबुक, युट्युबलगायतका सामाजिक सञ्जाल बन्द

सञ्जाल बन्द हुँदा नागरिकको अभिव्यक्ति स्वतन्त्रतामा संकुचन आउनुका साथै सामाजिक र व्यवसायिक सम्पर्कमा क्षति पुग्नेछ । वैदेशिक रोजगारीमा रहेका लाखौं नेपाली श्रमिक र उनीहरूका परिवारको सामाजिक-भावनात्मक सम्बन्धमा ठूलो असर पर्न सक्छ ।

लुम्बिनी संवाददाता

बुटवल

सरकारले सूचीकरण नभएका सामाजिक सञ्जालहरू बन्द गर्ने निर्णय गरेको छ । बिहीबार सञ्चारमन्त्री पृथ्वीसुब्बा गुरुङसहित बसेको बैठकले सूचीकरण नभएका फेसबुकलगायतका सामाजिक सञ्जाल बन्द गर्ने निर्णय गरेको हो । सर्वोच्च अदालतको आदेश परिपालन गरिएको जनाउँदै मन्त्रालयले क्रमशः बन्द गरिने सूचनामार्फत् जानकारी गराएको छ । यो निर्णयसँगै अब फेसबुक, ग्यालेक्सी, इन्स्टाग्राम, युट्युब, ह्वाट्सएप, ट्वीटर, लिंकड इन, स्न्याप च्याट, रेडिट, डिस्कर्ड, पिन्टेस्ट, सिमल थ्रेड, वी च्याट, कोरा, सम्बल, क्लब हाउस, मास्टर डन, ग्मबल, मि वी, मि भिके, लाइन, इमो, जालो, सोल र हाम्रो पात्रो बन्द हुनेछन् ।

सञ्चार तथा सूचना प्रविधि मन्त्रालयका अनुसार हालसम्म टिकटक, भाइबर, निम्बज, वीटक र ओपोलाइभ गरी पाँच वटा प्लेटफर्म सूचीकरण भइसकेका छन् । यी प्लेटफर्महरू सञ्चालन हुनेछन् । मन्त्रालयका अनुसार टेलिग्राम र स्लोबल लिंक दर्ताको प्रक्रियामा छन् ।

मन्त्रालयले जारी गरेको विज्ञापिका अनुसार, सूचीकरणका लागि नआएका प्लेटफर्महरूलाई नेपालभर नचलेगरी रोक लगाउन लागिएको हो । तर बन्द गरिने सञ्जालहरू सूचीकृत गरिएको खण्डमा पुनः खोल्ने पनि सरकारले जनाएको छ । २०८२ भदौ ९ गते बसेको मन्त्रिपरिषद् बैठकले नेपालमा सञ्चालन भइरहेका सामाजिक सञ्जाललाई एक साताभित्र सूचीकरण हुन निर्देशन दिएको थियो । मन्त्रालय स्रोतका अनुसार नेपालमा प्रयोगमा आएका सञ्जालहरूमध्ये नेपाल दूरसञ्चार प्राधिकरणले आफ्नो सूचीमा राखेका र फेला परेका सञ्जालहरूमाथि निर्णय भएको हो । 'सूचीकृत नभएका अन्य सञ्जालहरूलाई पर्नासाथ उनीहरूमाथि पनि यही प्रक्रिया लागू हुन्छ ।'- मन्त्रालयका एक अधिकारीले भने ।

सामाजिक सञ्जाल बन्द गर्ने सरकारको निर्णयबारे अधिकांशले असन्तुष्टी जनाएका छन् भने कातिपयले राम्रो निर्णय भनेका छन् ।

सञ्जाल बन्द हुँदा यसले अभिव्यक्ति स्वतन्त्रतामा पनि संकुचन ल्याउँछ । सेन्सर फर मिडिया रिसर्चका निर्देशक समेत रहेका मिडिया अनुसन्धानकर्ता उज्ज्वल आचार्यका अनुसार सामाजिक सञ्जाल बन्द भए अभिव्यक्ति स्वतन्त्रता र सामाजिक सम्पर्कमा क्षति पुग्छ ।

सामाजिक सञ्जाल नेपालीहरूका लागि सञ्चार, अभिव्यक्ति र व्यापारिक गतिविधिको प्रमुख माध्यम बनेको छ । त्यसैले विकल्प विना बन्द हुँदा यसले अभिव्यक्ति स्वतन्त्रता खुम्चाउँछ । व्यक्तिको लागि अहिले सामाजिक सञ्जाल सञ्चारको ठूलो आधार बनेको छ । यो हुँदा अभिव्यक्ति स्वतन्त्रतासँगै सञ्चार पनि खुम्चिन्छ । कुनै पनि अनियमिततादेखि अरु कुराविरुद्ध आवाज उठाउन पनि यसले सहयोग पुऱ्याएको छ ।

साइबर सुरक्षा विज्ञ डा. राजीव सुब्बाले सामाजिक सञ्जाल बन्द भए साइबर सुरक्षा जोखिम बढ्ने बताउँछन् । साइबर चेतनास्तर कम भएको मुलुकमा नागरिकले विकल्प खोज्दा साइबर सुरक्षाको जोखिम भन्नु बढ्नसक्ने उनको भनाइ छ । भीपीएनहरू 'नन-एट्रिब्युटेबल' हुने भएकाले अपराधीलाई कारबाही गर्न कठिन हुन्छ । टिकटक बन्द हुँदा भीपीएनमार्फत्

धेरै साइबर अपराधका घटना भएका थिए ।

अधिकांश नेपाली परिवारका युवा बाहिर छन् । तिनी आप्रवासीले देशको अर्थतन्त्र धानिरहेको अवस्था छ । र, उनीहरूको नेपाल वा घरसँगको सम्बन्धको लागि सबैभन्दा महत्वपूर्ण हिस्सा बनिसकेको छ, सामाजिक सञ्जाल फेसबुक र ह्वाट्सएप । यी बन्द हुँदा त्यो क्षेत्रमा विशेष असर गर्नसक्ने समाजशास्त्री डा. मीना पौडेलले बताउँछिन् । उनका अनुसार वैदेशिक रोजगारीमा रहेका लाखौं नेपाली श्रमिक र उनीहरूका परिवारको सामाजिक-भावनात्मक सम्बन्धमा ठूलो असर पर्न सक्छ । उनकाअनुसार सञ्जालले विदेशमा रहेका श्रमिकलाई परिवार, समाज र संस्कृतिसँग जोडिराखेको छ । प्लेटफर्म बन्द भएमा श्रमिक र परिवारबिचको भावनात्मक सम्बन्ध टुट्छ, जसले नैराश्यता, एक्लोपन र मनोवैज्ञानिक दबाब बढाउँछ ।

अहिले ठूलो समूह समाजिक सञ्जालबाट व्यवसाय गर्ने गर्छन् । त्यसैले यसले नेपालको अनौपचारिक अर्थतन्त्र प्रभावित हुनसक्छ । सामाजिक सञ्जाल मार्केटिङको सबैभन्दा ठूलो प्लेटफर्म बनिसकेको छ । यकिन तथ्याङ्क नरहेपनि सामान किन्दा वा चाहिएको कुरा खोज्दा धेरैजसो सामाजिक सञ्जालमै भर पर्ने गरेका छन् । त्यसैले यो बन्द हुँदा मार्केटिङको सबैभन्दा ठूलो च्यानल गुम्छ ।

पछिल्लो समय युवाहरूले कम लागतमा स्टार्टअप गर्ने सबैभन्दा ठूलो आधार सामाजिक सञ्जाल नै बनेको छ । यसबाट कन्टेन्ट मार्केटिङ गरेर व्यवसायमा हाल हात सहज भएको छ । नेपालमा सामाजिक सञ्जाल बन्द हुँदा यो तत्का प्रभावित हुन्छ ।

त्यस्तै, यदि फेसबुक, इन्स्टाग्राम जस्ता प्लेटफर्म बन्द भए नेपाली स्टार्टअप र अनौपचारिक अर्थतन्त्रमा ठूलो असर पर्ने व्यवसायीहरूको धारणा छ । सामाजिक सञ्जाल प्लेटफर्महरू बन्द गर्दा अनौपचारिक अर्थतन्त्रमा ठूलो धक्का पुग्ने अर्थशास्त्री डा. चन्द्रमणि अधिकारीको धारणा छ । सामाजिक सञ्जाल साना/ठूला व्यवसायी र स्टार्टअपका लागि मार्केटिङको प्रमुख आधार बनेको छ ।

माओवादी, रास्वपा र पत्रकार महासंघद्वारा विरोध

बुटवल । सामाजिक सञ्जाल बन्द गर्ने सरकारको निर्णयको प्रमुख विपक्षी दल नेकपा माओवादी केन्द्र र रास्वपा तथा नेपाल पत्रकार महासंघ केन्द्रीय समितिले विरोध गरेका छन् ।

नेकपा माओवादी केन्द्रले सरकारले सामाजिक सञ्जाल बन्द गरेर अभिव्यक्ति स्वतन्त्रता कुण्ठित गर्न खोजेको आशंका गरेको छ । पेरिसडाँडामा बसेका पदाधिकारी बैठकपछि सञ्चारकर्मीहरूसँग कुप गर्दै प्रवक्ता अमि सापकोटाले सामाजिक सञ्जाल नियमन गर्नुपर्ने भएपछि सरकारको गतिविधि हेर्दा अभिव्यक्ति स्वतन्त्रता कुण्ठित गर्न खोजेजस्तो देखिएको बताए ।

उनले भने-'यसबारेमा हामीले गम्भीरतापूर्वक अध्ययन गर्दैछौं । अध्ययन गरेर हाम्रो धारणा सार्वजनिक गर्छौं । तर, हाम्रो प्रथम दृष्टिमै अभिव्यक्ति स्वतन्त्रतालाई कुण्ठित गर्नेतिर सरकार उद्भट भएको छ ।'

उनले सामाजिक सञ्जाल नियमनको बहानामा अभिव्यक्ति स्वतन्त्रतालाई कुण्ठित गर्न खोजेको बैठकले निष्कर्ष निकालेको बताए ।

राष्ट्रिय स्वतन्त्र पार्टीले सञ्चार तथा सूचना प्रविधि मन्त्रालयमा सूचीकरण नभएका सामाजिक सञ्जालहरू बन्द गर्ने सरकारको निर्णयप्रति आपत्ति जनाएको छ ।

» बाँकी ३ पेजमा

डिंगरनगर सहकारीका १८०४ जनाले मागे बचत फिर्ता

प्रतिवेदनअनुसार सञ्चालक समितिबाट ८ करोड बढी अनियमितता, १२ करोड रुपैयाँ हिनामिना (खाए/मासेको), २५

करोड रुपैयाँ अपचलन र ८५ करोड रुपैयाँ नीतिगत अपचलन भएको अडिट प्रतिवेदनले देखाएको थियो ।

टिआर शर्मा

बुटवल

रुपन्देहीको तिलोत्तमा-३ स्थित डिंगरनगर दूरगामी बहुउद्देश्यीय सहकारी संस्थाका एक हजार ८०४ जना बचतकर्ताले बचत फिर्ताको माग गर्दै निवेदन दिएका छन् । उक्त सहकारीमा शेयर सदस्यको ३३ करोड रुपैयाँ बढी बचत रहेको छ ।

सहकारीका अध्यक्ष धनश्याम तिवारी, सचिव रामबहादुर थापा र व्यवस्थापक वसन्त पराजुलीले बचत अपचलन गरेको भन्दै उनीहरूसिरुद्ध इलाका प्रहरी कार्यालय बुटवलमा किटानी जाहेरी परेको दुई हप्ता बित्न लागे पनि प्रहरीले मुद्दा दर्ता गरेको छैन ।

छानबिन समितिले एक महिना लगाएर तयार गरेको

प्रतिवेदनको तथ्य-प्रमाणका आधारमा उनीहरूलाई पक्राउ गरी निक्षेप सुरक्षित र बचत फिर्ताको जाहेरी दिए पनि राजनीतिक चलखेलले ढिलासुस्ती गरिएको बचतकर्ताको आशंका छ । अध्यक्ष र सचिव नेपाली कांग्रेसका स्थानीय नेता हुन् ।

छानबिन प्रतिवेदनअनुसार सञ्चालक समितिबाट ८ करोड बढी अनियमितता भएको देखिएको छ । यस्तै, १२ करोड रुपैयाँ हिनामिना (खाए/मासेको), २५ करोड रुपैयाँ अपचलन र ८५ करोड रुपैयाँ नीतिगत अपचलन भएको अडिट प्रतिवेदनले देखिएको छ ।

सहकारीको रकम हिनामिना प्रकरणमा कारबाही प्रकृया अघि बढ्दा त्यसले रुपन्देही ३ को उप-निर्वाचनलाई समेत प्रत्यक्ष अप्रत्यक्ष असर पर्ने अनुमान गरिएको छ । सर्वसाधारण जनताको

करोडौं रकम हिनामिना गर्ने अध्यक्ष, सचिव नेपाली कांग्रेसका स्थानीय नेता भएकाले यसको नकारात्मक असर नेपाली कांग्रेस पार्टीलाई समेत पर्ने स्थानीय कांग्रेस कार्यकर्ताहरू बताउँछन् ।

सहकारी सञ्चालकले विभिन्न व्यक्तिका नाममा ३४ करोड ७ लाख ५५ हजार ८१४ रुपैयाँ गैरकानुनी ऋण प्रवाह गरेको छ । ऋण प्रवाह गर्दा ९ करोड २८ लाख ३० हजार बराबरको मात्र धितो राखेको छ । यस हिसाबले सहकारीको कुल ऋणमध्ये २१ करोड ७४ लाख ६६ हजार ५४९ रुपैयाँ जोखिममा छ ।

त्यस्तै, व्यवस्थापक वसन्त पराजुलीले ४ करोड ७० लाख ७६ हजार १२१ रुपैयाँ अनियमितता गरेको अडिट रिपोर्टले औल्याएको छ । पराजुलीसँग उक्त रकमको ब्याजसहित ४ करोड ८० लाख ९७ हजार असुलुपर्ने देखिएको पनि अडिट रिपोर्टमा उल्लेख छ ।

सञ्चालक समितिले ८ करोड २७ लाख ३१ हजार ४७६ रुपैयाँ अनियमितता गरेको हुँदा उक्त रकम समितिले जिम्मा लिनुपर्ने सुझाव पनि अडिट रिपोर्टमा दिइएको छ ।

अध्यक्ष, सचिव र व्यवस्थापकविरुद्ध सहकारी ठगीमा किटानी जाहेरी परेको र बचतकर्ताहरूबाट पनि बचत फिर्ताको उजुरी परेकाले भेरिफाइ गर्ने काम भइरहेको बताए ।

'१८०४ जनाको सामूहिक उजुरी आएको हुँदा कातिपय उजुरीकर्ताको हस्ताक्षर नभएको पाइएकाले उहाँहरूलाई सम्पर्क गरेर भेरिफाइ गर्दैछौं, यो सकेपछि मुद्दा दर्ता होला ।'-इलाका प्रहरी कार्यालय बुटवलका प्रमुख प्रहरी नायब उपरीक्षक इन्द्रबहादुर रानाले भने ।

सहकारीबाट ऋण लिएका सञ्चालकहरूलाई उपस्थित भएर ऋण लिएको रकम यकिन गर्न भनिसकेकाले यसपछि अभियोजन अघि बढ्ने बताए ।

» बाँकी ३ पेजमा

मुख्य लेख

२०८२ भदौ २० गते शुक्रबार

Friday September 05, 2025

दैनिक

लुम्बिनी

चिनै सेक्टर विकास प्रकृति चर्चाको माध्यम हो

सम्पादकीय

जापानिज इन्सेफलाइटिस संक्रमण रोक्न ध्यान देउ

तराईका जिल्लामा जापानिज इन्सेफलाइटिस (जेई) संक्रमण तीव्र रूपमा फैलिन थालेको छ। पछिल्लो तथ्यांकअनुसार ३६ जिल्लाका ११३ जनामा संक्रमित फैलैँदा २३ जनाको ज्यान गएको छ। महाशाखाको तथ्यांकअनुसार मृत्यु हुने सबैभन्दा बढी लुम्बिनी प्रदेशका छन्। परिवार कल्याण महाशाखाका अन्तर्गतको खोप शाखाका अनुसार जापानिज इन्सेफलाइटिस विगत तीन वर्षयता आक्रामक रूपमा देखिएको छ। विगतका वर्षमा जेई संक्रमण देखिए पनि मृत्युदर उच्च थिएन। हाल भने मृत्यु संख्या ह्वातै बढेको छ। अधिल्लो वर्षमा संक्रमितमध्ये २९ प्रतिशतको मृत्यु भएकोमा यस वर्ष पनि उही अनुपातमा मृत्यु भइरहेको छ। गत वर्ष ८६ संक्रमितमध्ये २५ जनाले ज्यान गुमाएका थिए। यसवर्ष सबैभन्दा बढी प्रभावित प्रदेशहरू लुम्बिनी, मधेश, कोशी, गण्डकी र बागमती छन्। पछिल्लो तथ्यांकअनुसार जेई ३६ जिल्लामा फैलिसकेको छ। जसमध्ये लुम्बिनीमा ३७, बागमतीमा १८, कोशीमा १७, मधेशमा १४, गण्डकीमा १६, सुदूरपश्चिममा ९ र कर्णालीमा २ जनामा संक्रमण देखिएको छ।

बर्दिया, कावासोती, रत्ननगर, कालिका, राप्ती, कपिलवस्तु, माडी, कृष्णनगर, हरिवन, लहान, भद्रपुर, उल्लाबारी र गौरीगञ्जका बासिन्दा संक्रमित भएका छन्। नवलपरासी पश्चिममा २, अर्घाखाँची, रुपन्देही, प्यूठान, दाङ, बाँके र बर्दियामा १-१ जनाको मृत्यु भएको छ। गण्डकी र बागमतीमा ४-४ जनाको मृत्यु भएको छ। चितवनमा ३, नवलपरासी पूर्वमा ३, सिन्धुली र स्याङ्जा १-१ जनाको संक्रमितको मृत्यु भएको छ। यस्तै कोशीको रौतहटमा २, भ्रपा, मोरङ र तेह्रथुम १-१ जना र सुदुरपश्चिको कैलालीमा १ जना संक्रमितको मृत्यु भएको छ। जेईले सबैभन्दा बढी ४० वर्षमाधिकालाई असर गरेको छ। तथ्यांकअनुसार ४० वर्षभन्दा माथिका १८ जनाको र ३९ वर्ष मुनिका ५ जना संक्रमितको मृत्यु तथ्यांक छ।

नेपालमा जापानिज इन्सेफ्लाइटिसको प्रकोपले लुम्बिनी, मधेश, कोशी, गण्डकी र बागमती प्रदेशलाई बढी प्रभावित बनाएको छ। यो वर्ष ३६ जिल्लामा फैलिसकेको छ। खोप अभियानले रोग नियन्त्रणमा रहेको भनिए पनि पछिल्लो समय मृत्युदर बढ्नुले खतराको संकेत गरेको विज्ञ बताउँछन्। विज्ञका अनुसार जेई संक्रमण नेपालमा अन्य देशभन्दा फरक जोषिम देखिएको छ। सामान्यतया १५ वर्षमुनिका बालबालिकामा बढी देखिने जेई नेपालमा भने पछिल्लो समय ४० वर्षमाथिका मानिसमा मृत्यु र संक्रमण देखिएको छ।

जापानिज इन्सेफलाइटिस भाइरसबाट हुने रोग हो। यो भाइरस क्युलेक्स

लामखुट्टेले सार्छ। रोग सार्ने लामखुट्टे बिहान र बेलुका सक्रिय हुन्छन्। यो रोग भाइरसबाट संक्रमित चराचुरंगी र सुँगुरलाई टोक्ने लामखुट्टे सुरुमा आफू संक्रमण हुन्छ र त्यसले टोक्दा मानिसमा संक्रमण सर्छ। लामखुट्टेजन्म रोगको स्वरूप जलवायु परिवर्तनसँगै बदलैँदै पहाडसम्म चढेका कारण संक्रमित संख्या र मृत्यु पनि बढ्दै गएको छ। जापानिज इन्सेफलाइटिस डेंगु भाइरस समावेश भएको 'फ्लेभी भाइरस' समूहअन्तर्गत पर्छ। यसलाई उच्च घातक संक्रमण मान्न सकिन्छ। उपचारपछि पनि करिब ५० प्रतिशतसम्मलाई स्नायु प्रणालीमा दीर्घकालीन असर देखिने गर्छ। जापानीज इन्सेफलाइटिस प्रायः धान खेती हुने ठाउँ, स्थिर पानी जम्ने क्षेत्र, सुँगुर र हाँस पालन हुने स्थानमा बढी देखिन्छ।

डेंगुको तुलनामा केस संख्या कम देखिने भए पनि मृत्यु दर भने उच्च रहने

भएकाले यसबाट हुने संक्रमण र मृत्यु दर घटाउन संघीय, प्रदेश र स्थानीय सरकारले प्राथमिकताका साथ काम गर्न जरुरी छ। जापानिज इन्सेफलाइटिसबाट भइरहेको

मानवीय क्षतिलाई सामान्य रूपमा लिन हुँदैन। तसर्थ तीनै तहका सरकारले समन्वय गरेर विशेष योजना र रणनीतिका साथ नागरिकको ज्याउन बचाउनेतर्फ गम्भीर भएर

लानुपर्ने खाँचो छ।

भारतीय अतिक्रमण र चीनको मौनता

लिपुलेक, कालापानी र लिम्पियाधुरा र सुस्ता, महेशपुर आदि भू-भाग अतिक्रमणको कुरा मात्रै होइन, त्यो पुरानो सुगौली सन्धिको नै खारेजी र त्यो पुरानो ग्रेट नेपालकै नक्सा बनाई राष्ट्रिय र अन्तर्राष्ट्रिय रुपमा नै लडाईं लड्दै जानुपर्ने भएको छ। स्वयं करोडौं भारतीय जनताहरु समेत यसको पक्षमा देखिदै आएका छन्। भारतीय माओवादी कम्युनिष्ट पार्टीले त यस्तो भारतीय विस्तारवादी अतिक्रमणको पटक-पटक विरोध गर्दै आइरहेको छ। भारतीय विस्तारवादी र साम्राज्यवादी सोच नेपालमा मात्रै नभएर त्यो छिमेकी मुलुक बंगलादेश, श्रीलंका, पाकिस्तान, मालदीपलगायत आफ्नै देशभित्र पनि देखिदै आएको छ।

नेपालीमा एउटा उखान छ- 'हाती आपसमा लडे पनि र मिले पनि खु-बिरूवाको सत्यानास।' ठीक यो हाम्रो देशको सन्दर्भमा पनि मेल खाँदै आएको छ। प्रसंग नेपालका दुई छिमेकी दूला राष्ट्र चीन र भारतबिचको एकता र मिलापबाट देखिन थालेको छ। हालै मात्र चीन र भारतका परराष्ट्र मन्त्रीबिचको भेटघाट र सहमतिअनुसार नेपालको भू-भाग लिपुलेक हुँदै यी दुई राष्ट्र चीन र भारतबिच व्यापार आदानप्रदानको साथै पर्यटनको विकास गर्ने भनिएको छ। यो सम्भ्रदारी यसभन्दा पहिले अर्थात् सन् २०१५ मा नै भइसकेको थियो। तर भारत-चीनबिच बेला मौकामा हुने गरेको सीमा विवाद र त्यसैको कारण आपसी सैनिक भड्याक कारण त्यो रोकिएको थियो। त्यसलाई अहिले पुनः ब्युँठाउने काम चीन-भारतले गरेका छन्। सबैलाई थाहा छ नेपाल एक भूपरिवेष्टिक चीन-भारतबिच अवस्थित एउटा सानो र गरिव मुलुक हो।

चीन विश्वको दोस्रो आर्थिक सम्पन्न मुलुक हो। त्यसैले बडो गर्वका साथ चिनियाँ राष्ट्रपति सिजिङ्पिङ्ले हालै सम्पन्न संघाई सहयोग संगठन (एससीओ) को अवसरमा भारतीय प्रधानमन्त्रीसँगको भेट वार्तामा चीनलाई ड्रगन र भारतलाई हातीको उपमा दिँदै यो चीन-भारतबिचको एकता र मिलापलाई उच्च प्राथमिकता दिएका छन्। यो हाम्रा लागि पनि खुसीको कुरा हो। किनकि हाम्रा यी दुई दूला विश्व शक्ति सम्पन्न राष्ट्रहरु बिचको यस प्रकारको एकता र मिलापले हाम्रो पनि हित हुन्छ र हुनु पर्ने हो। तर दु-खको कुरा माथि हाती लडे पनि र मिले पनि खु-बिरूवाको सत्यानास भने जस्तै यी दुई दूला र शाक्तिशाली राष्ट्रहरुको यो मिलापले नेपालको राष्ट्रियता-स्वाभिमान र भौगोलिक अखण्डता माथि ठूलो बज्रपात भएको छ। वास्तवमा जुन बाटो र भू-भाग हुँदै यस प्रकारको दुई पक्षीय सम्भ्रदारी भएको छ अर्थात् पश्चिम नेपालको भू-भाग लिपुलेक हुँदै गर्ने भनिएको त्यो दुई राष्ट्रबिचको व्यापार र पर्यटनको आदानप्रदान गर्दा नेपाललाई कुनै जानकारी सोधपुछ नै नगरी खाली चीन र भारतबिचको दुई पक्षीय सम्भ्रदारी गरिएको छ। त्यसबाट नेपालको राष्ट्रिय स्वतन्त्रता सार्वभौमिकता र स्वाभिमानप्रति ठाडो हस्तक्षेप भएको छ। त्यसैले नेपालको एक स्वतन्त्र र स्वाभिमान अनि देशभक्त नागरिकको हैसियतले यी दुई

राष्ट्रबिचको यस प्रकारको राष्ट्रघाती समभ्रदारीप्रति घोर विरोध, निन्दा र पुष्ठा गर्नु स्वभाविक नै छ।

हो, भारत त यो क्षेत्रकै एउटा अतिक्रमणकारी र विस्तारवादी मुलुक नै हो। नेपालको पूर्व-पश्चिम-दीक्ष्ण सीमा चारैतिर वर्षौंदेखि यस्तो अतिक्रमण र हस्तक्षेप नै गर्दै आएको छ। स्वयं त्यही अर्थात् लिपुलेक, कालापानी र लिम्पियाधुरास्थित त्यो नेपालको भू-भागलाई वर्षौंदेखि अतिक्रमण गरी बाँस्रहेको छ। चीनले भने अहिलेसम्म त्यस्तो अतिक्रमण र हस्तक्षेपकारी कुनै पनि कदम नेपालको लागि चालेको स्थिति छैन। नेपालको राष्ट्रिय स्वतन्त्रता र स्वाभिमानप्रति ठूलो कदर गर्दै पनि आएको छ। तर अहिले यो मामिला अर्थात् नेपालको त्यो भू-भाग लिपुलेक हुँदै गर्ने भनिएको चीन-भारत व्यापार र पर्यटन आदानप्रदान गर्दा भारतले नेपालसित केही सोधपुछ नगरे पनि चीनले त्यो गर्न सक्थ्यो र गर्नु पर्ने नै हुन्थ्यो। त्यो नगरी खाली भारतसित मात्रै दुई पक्षीय त्यो सम्भ्रदारीले चीन पनि विस्तरी भारत जस्तै आफ्ना छिमेकी मुलुकहरु माथि बेवास्ता गर्दै हस्तक्षेपकारी बन्न थालेको र बन्ने सम्भावना देखिन थालेको छ। चरम पुँजीको विकास, तर असमान वितरण र अन्धराष्ट्रवाद नै साम्राज्यवादको लक्षण हो। जस्तो अमेरिकाले आफूलाई विश्वको प्रथम राष्ट्र घोषणा गर्दै आएको छ। अरु सबलाई दोस्रो आफ्नो इशारा र निर्देशनमा चल्नुपर्ने नचले इरानमा जस्तै आक्रमण र हस्तक्षेप गर्ने चुनौती दिइरहेको छ। ठीक यस्तै यस्तै शैली अब चीन-भारतले गर्न थालेको जुन अवधारणा माथि उल्लेख गरेको चिनियाँ ड्रगन र भारतीय हाती उपमाले पनि त्यसको संकेत गर्दछ।

यसै क्रममा नेपालका प्रधानमन्त्री केपी शर्मा ओली पाँच दिने चीन भ्रमण गरी फर्केका छन्। जुन उत्साह र फूर्तिका साथ उनी त्यहाँ गएका थिए, खासगरी नेपालको भू-भाग लिपुलेक नाका हुँदै चीन-भारतको दुई पक्षीय व्यापार र पारवहन तथा पर्यटन आदानप्रदानको विषयमा चीनलाई अवगत गराई चीनलाई आफ्नो पक्षमा पर्न थियो। तर चिनियाँ राष्ट्रपतिले त्यसलाई खासै महत्त्व नदिँदै त्यो खाली भारत- नेपालबिचको मतभेद मात्र भएकाले त्यसमा चीन नसुछिने बताएपछि प्रम ओली यसमा जति मर्चिन्दै त्यहाँ गए पनि अन्ततः त्यत्तिकै थर्किदै फर्कनु पर्यो। यतिसम्मकि चीनका राष्ट्रपति र नेपालका प्रधानमन्त्रीबीचको त्यो दुई पक्षीय भेटवार्तामा भएको त्यो कुरालाई चिनियाँ सञ्चार मिडियाले कुनै महत्त्व नै नदिई त्यसलाई समाचारमा समेत उल्लेख नै गर्न चाहेनन्। तै पनि यहाँका एमाले भोलेहरुले भने चिनियाँ राष्ट्रपति सामु ओलीको त्यो अर्थात् नेपाली भू-भाग लिपुलेकमार्फत भएको चीन-भारत व्यापार र पारबहान आदानप्रदान गर्ने सहमतिप्रतिको विरोधलाई लिएर यहाँ प्रम ओलीको जयजयकार गरिरहेका छन्। उल्टै चीनले आफ्नो स्तोबल सेक्सुरिटी इनिसेटिम जीएसई अर्थात् चिनियाँ अन्तर्राष्ट्रिय सुरक्षा राजनीतिअन्तर्गत नेपाललाई समेत समेटी वक्तव्य जारी गरेको छ। यसले आजसम्म नेपालले अपनाउँदै आएको असंलग्न परराष्ट्र नीतिमाथि प्रश्न खडा गरेको छ। एकातिर अमेरिकी सैन्य रणनीति र अर्कोतिर चिनियाँ बीआरआइअन्तर्गतको यस्तै चिनियाँ रणनीति स्वीकार गर्दा अन्ततः नेपाल अन्तर्राष्ट्रिय साम्राज्यवादी क्रिडास्थल बन्ने सम्भावना बढेर गएको छ। चीन गए चीनको गुलामी भारत गए भारतको अनि अमेरिकाको गुलामी गर्नु नै यी सबै नेपाली लेण्डपुहेहरुको यो अवस्थाले नेपालको राष्ट्रियता र स्वाभिमान अनि सार्वभौम अस्तित्वमा एकदमै खतरामा पर्दै गएको छ।

प्रधानमन्त्रीको यो चीन भ्रमणपछि अब यही महिनाको अन्तिममा भारत भ्रमणको तयारी छ। लामो समयको पर्खाइपछि मात्र प्रम ओलीले भारतको भ्रमण गर्न पाउने त भए तर पहिलो गाँसमै ढुंगा भने जस्तै चीन-भारतबिचको नेपालको लिपुलेक हुँदै गरिने व्यापार आदानप्रदानको विषयले गर्दा अलि बढी खटपट हुने देखिदैछ। यसमा चिनियाँ राष्ट्रपतिले खासै महत्त्व नदिए पनि भारतीय प्रधानमन्त्रीले भने एउटा विशेष महत्त्वका साथ उक्त बाटो हुँदै चीन-भारतबिचको दुई पक्षीय व्यापार आदान प्रदानले चीन-भारतबिच समधुर सम्बन्ध विस्तार भएको खुसी व्यक्त गरेका छन्। यसमा देखिएको चीनको मौनता र एक प्रकारको बेवास्ताले भारतको मनोबललाई बढाएको छ। एक प्रकारले उक्त भू-भाग भारतकै भएको प्रमाणको रूपमा भारतले त्यसलाई अधि सार्न थालेको छ।

जे होस् उक्त भू-भाग नेपालकै हो र यसमा चीन-भारतले जे भने पनि त्यसलाई नेपालले स्वीकार्ने स्थिति नै रहन्न। त्यसकारण पनि प्रम ओलीको भारत भ्रमणमा पनि भारतीय प्रम नरेन्द्र मोदीसामु पनि यस्तै अडान लिउन। यो हाम्रो जोडदार माग छ। यहाँ त्यसको बारेमा गर्जने, तर भारतमा जाँदा मौन रहने प्रवृति नेपालका शासकहरु देखिदै आएका छन्। एउटा

उदाहरण पूर्व प्रधानमन्त्री पुष्पकमल दहाल प्रचण्डको छ। भारतीय प्रधानमन्त्रीको अनुरोधमा आफू कम्युनिष्ट भए पनि काली मन्दिरमा गेरु बस्त्र धारण गरी पूजापाठ गर्न भ्याए, तर कालापानी, लिपुलेक, लिम्पियाधुराबारेमा मोदीसँग एक आखर कुनै पनि कुरा गर्न भ्याएनन् वा चाहेनन्। नेपाल फर्केपछि त्यसमा सोधिएको एक प्रश्नमा त्यसले मोदीसँगको सम्बन्धमा अलि असर पार्छ कि भनी त्यो नभनेको बताएका थिए। ठीक यस्तै चाल अहिले पनि प्रम ओलीले नगरुन्, यो हाम्रो अग्रिम सुभाब हो। राष्ट्रमाथि नाक्रो अतिक्रमण भइरहँदा पनि भारतसामु बोल्न नसक्ने यी कस्ता नेपालका लेण्डपु जस्ता प्रधानमन्त्री हुन् ? यिनीहरुको अनुहार देख्दै घुणा लागेर आउँछ।

हुन त अहिले प्रम ओलीले नेपालको नयाँ चुच्चे नक्सा बनाइ प्रचारप्रसार गरे पनि हिजो त्यस ठाउँबाट बग्ने महाकाली नदीको सीमा र उदगमस्थल नै नछुइँदै गरिएको महाकाली नदी सन्धि-सम्झौताले यसमा ठूलो विवाद खडा गरेको छ। भारतले यसैलाई प्रमाणको रूपमा एउटा सानो खरो खोलालाई महाकाली नदीको उदगमस्थल बनाएर त्यो नेपालको भू-भाग सबै आफ्नो भएको बताउँदै आएको छ। सर्वप्रथम त्यो पहिलेको टनकपुर, महाकाली नदी सन्धि सम्झौता नै खारेजको माग गर्नु पर्दछ। त्यो नभए अब पनि त्यसलाई समेटेर नयाँ संकल्प प्रस्ताव नेपालले जारी गर्नु पर्दछ। नत्र भने हिजो काग्रिस-एमाले-राप्रपा आदिद्वारा संसदको बहुमतबाट पारित उक्त सन्धि सम्झौता अनि त्यतिबेला त्यसलाई पारित गराउन चार हात बुक्क उफ्रँदै अरबौं आमदानी हुने बताएका अहिलेका थिनै प्रधानमन्त्री केपी ओली, त्यस्तै नेका शेरबहादुर देउवा अनि राप्रपाका भारतीय दलाल पशुपति समशेरलगायतका काग्रिस- एमाले तत्कालीन सभासदहरुले गरेको राष्ट्रघात यथावत नै रहरहनेछ। अब नेपालमा पश्चिमबाट सूर्य उदाउँछ भने भारतीय दलाल पशुपति समशेर, अरबौं रुपैयाँको आमदानीको कुरा गर्ने केपी ओली र त्यसलाई जसरी पनि सदनबाट पारित गराएर नै छाड्ने काग्रिसी नेता शेरबहादुरको त्यो राष्ट्रघातबाट बचाउनका लागि पनि त्यसको विरोधमा सुगौली सन्धि अनुरूप काली नदीको मूल मुहान-उदगमस्थल पश्चिम नेपालको लिम्पियाधुरा नै हो भनी फेरि अहिले सदनबाट संकल्प प्रस्ताव पारित गराई हाल्नुपर्दछ। नत्रभने 'काग कराउँदै छ पिना सुनैछ' भने जस्तै भारतले नेपालको यो भनाइलाई सुनेको नसुनै लगातार उक्त क्षेत्रमा आफ्नो काम गरिने रहेको छ। हुँदाहुँदा त्यसलाई चीनबाट समेत मान्यता प्रदान गराई छाडेको छ।

वास्तवमा यो समस्याको गाँठी कुरा टनकपुर महाकाली नदी सन्धि सम्झौताकै छ। भारतले जुन जोडबलका साथ त्यो सन्धि-सम्झौता नेपालको सदनबाट पारित गरायो त्यसको मूल उद्देश्य नै कालापानी, लिपुलेकअन्तर्गतको त्यो नेपालको भूमिलाई कब्जा गर्नु नै थियो। पानी, बिजुली त खाली देखावटी कुरा मात्रै थियो। भारतले उक्त सन्धि सम्झौता पारित गराउन अरबौं रूपैयाँ नेपाली नेताहरुलाई बाँडेको तत्कालीन एमाले पार्टीका नेता वामदेव गौतम र सीपी मैनाली आदिले भनेर गरेका थिए। स्वयं त्यतिबेला एमालेकै नेताहरुले केपी ओलीलाई अरबौं भारतीय रूपैयाँ खुवाएर उक्त सन्धि सम्झौता पारित गराएको आरोप लगाउने गरेका थिए। निश्चय नै त्यो हो भने त्यसको गोप्य यथार्थ रेकर्ड अहिले पनि भारतीय राजदूतवासमा यथावत रहेको होला। त्यसको त्यो पुरानो रेकर्ड एकपछि अर्को रूपमा भारतले सार्वजनिक गर्न थाले। कतै अहिले देखिएको यो प्रम ओलीको नेपालको चुच्चे नक्सा अनि कालापानी, लिपुलेक नेपालको भू-भागका लागि देखाउन खोजेको चुरीफुरी त्यत्तिकै सेलाउँदै जाने त हैन ?

जे होस् अन्त्यमा त्यो नेपालको चुच्चे नक्साअन्तर्गतको भूमि नेपालकै हो। पुराना दर्जनी ऐतिहासिक प्रमाणहरु अहिले पनि सुरक्षित छन्। त्यसमा भारतीय विस्तारवादको अतिक्रमण र चिनियाँहरुको मौनता जे भए पनि आम देशभक्त र स्वाभिमान नेपालीहरुले त्यसको पक्षमा र भारतीय अतिक्रमणको विरुद्ध लडिरहने नै छन्। यो सवाल नेपाल-भारत र चीनबिच मात्र नभएर यो अन्तर्राष्ट्रिय सवाल भइसकेको छ। अब लिपुलेक, कालापानी र लिम्पियाधुरा र सुस्ता, महेशपुर आदि भू-भाग अतिक्रमणको कुरा मात्रै होइन त्यो पुरानो सुगौली सन्धिको नै खारेजी र त्यो पुरानो ग्रेट नेपालकै नक्सा बनाई राष्ट्रिय र अन्तर्राष्ट्रिय रूपमा नै लडाईं लड्दै जानुपर्ने भएको छ। स्वयं करोडौं भारतीय जनताहरु समेत यसको पक्षमा देखिदै आएका छन्। भारतीय माओवादी कम्युनिष्ट पार्टीले त यस्तो भारतीय विस्तारवादी अतिक्रमणको पटक-पटक विरोध गर्दै आइरहेको छ। भारतीय विस्तारवादी र साम्राज्यवादी सोच नेपालमा मात्रै नभएर त्यो छिमेकी मुलुक बंगलादेश, श्रीलंका, पाकिस्तान, मालदीपलगायत आफ्नै देशभित्र पनि देखिदै आएको छ।

डेंगुको लक्षण र उपचार विधि

सेयर बजार २७१९ अंकमा झर्‍यो, बढ्यो कारोबार

काठमाडौँ । बिहीबार सेयर बजार अधिल्लो दिनको तुलनामा ६.५५ अंक घटेको छ । सो गिरावटपछि नेप्से २७१९ मा कायम भएको छ। बजार अन्तिम ४० मिनेटमा सम्हालिएको छ ।

भारत औसत गणनाअघि १ अंकमुनि रातो रहेको बजार गणनापछि ६ अंक घटेको हो । २:२० बजे २७०३ अंकसम्म झरेको सेयर बजार त्यसपछि सम्हालिँदै उकालो गति लिए पनि हरियो हुन सकेन । कारोबार रकम बढेको छ । अधिल्लो दिन ४ अर्ब ७२ करोडको कारोबार भएकोमा ५ अर्ब १४ करोडको भयो । ८५ कम्पनीको मूल्य बढ्दा १९५ को घट्यो भने एउटाको स्थिर रह्यो ।

सबै समूहका सूचकको उतारचढाव १ प्रतिशतमुनि रह्यो । बैंकिङ ०.३१, विकास बैंक ०.३८, फाइनान्स ०.३७, होटल तथा पर्यटन ०.६५, लगानी ०.३१,

नेपाल पुनिर्बां, विन्ध्यबासिनी हाइड्रोपावर, हिमालयन रिइन्स्योरेन्स, युनियन हाइड्रोपावर र हिमालयन डिस्टिलरी क्रमशः अगाडि रहे ।

जीवन बीमा ०.३९, माइक्रोफाइनान्स ०.१५, उत्पादन तथा प्रशोधन ०.१९, निर्जीवन बिमा ०.१०, तथा अन्य समूह ०.५० प्रतिशत घटे ।

व्यापार ०.५८ प्रतिशत बढ्यो । हिमस्टार ऊर्जा कम्पनीको मूल्य सबैभन्दा धेरै १० प्रतिशत बढ्यो । त्यस्तै विन्ध्यबासिनी हाइड्रोपावरको ६.०७, माथिल्लो मैलुङखोला जलविद्युत्को ६.०५, उपकार लघुवित्तको ५.०९ प्रतिशत मूल्य बढ्यो ।

बाराही हाइड्रोपावरको मूल्य ३.८३, पिपुल्स पावरको ३.४५, दिव्यश्वरी हाइड्रोपावरको ३.४५ तथा भिन डेभलपमेन्ट बैंकको ३.३० प्रतिशत मूल्य घट्यो ।

डा. विनयकुमार रेग्मी

डेंगु ईजिप्टी प्रजातीको पोथी लामखुट्टे एडिसको टोकाइबाट लामै रोग हो। उक्त लामखुट्टेले टोकेको ४ देखि ७ दिनभित्र डेंगुको लक्षण देखा पर्दछ।

डेंगु भएपछि उच्च ज्वरो आउने, टाउको दुख्ने, मांसपेशी दुख्ने तथा जोर्नी दुख्ने गर्छ। डेंगु भएपछि शरीरको प्लेटलेट्स ह्रत गतिमा घट्न थाल्छ।

मानिसले प्लेटलेट्स बढ्छ भनेर विभिन्न चिजहरु खाने गरेका छन्। तर त्यसको प्रयोग गर्नुहुँदैन। प्लेट्सलेट २० हजारभन्दा कम भएमा तुरुन्त भर्ना भएर प्लेटलेट्स चढाउने पनि हुनसक्छ। यसमा विरामीलाई तुरुन्तै अस्पतालमा भर्ना गर्नुपर्छ अन्यथा समयमै उपचार नपाउँदा विरामीको ज्यान समेत जान सक्छ। डेंगुको लक्षण पहिचान गरेर मात्रै यसको उपचार गर्न सकिन्छ। यसले स-साना सफा पानी जमेको स्थानमा फुल पर्ने गर्दछ।

खास गरी वर्षाको पानी जम्ने टिनका डब्बाहरु, रंगका खाली डब्बा, थोत्रो टायर, अलकत्रा वा मड्डितेलका खाली ड्रमहरु, फुलदाना, गमला, पानीका दंथाकी आदिमा यसले फुल पर्दछ। सहरी क्षेत्रमा यस्ता वस्तुहरु पर्याप्तमात्रामा हुने भएकाले पनि यो लामखुट्टे सह्रमा बढी देखिने गरेको पाइन्छ।

डेंगुको लक्षणहरु
१. उच्च ज्वरो आउनु
२. टाउको दुख्नु
३. आँखा दुख्नु
४. मांसपेशी र जोर्नी दुख्नु
५. थकाई लाग्नु
६. वाकवाकी लाग्नु वा वान्ता हुनु
७. छालामा रातो दामहरु देखा पर्नु

८. पेट दुख्ने
९. गिजा वा नाकबाट रगत बग्ने
१०. सास फेर्न गाह्रो हुनु
११. चिडचिडाइपन हुनु
यद्यपि, गम्भीर अवस्थामा (डेंगु हेमोरेजिक ज्वरो) को जोषिम बढ्ने गर्दछ।

यस्तो अवस्थामा रक्तनलीमा क्षति पुग्ने र शरिरबाट प्लेटलेट्स कम हुँदै जान्छ।

डेंगु पत्ता लगाउनका लागि रगत जाँच गर्नुपर्छ। रातो रगत सेतो रगतको मात्रा हेर्ने गर्नुपर्छ। कलेजो (लिभर र किडनीको फंसन) डेरीको एन्टीजेन र एन्टीबडी चेक गर्नुपर्ने हुन्छ।

डेंगुको उपचार
डेंगुको कुनै खास औषधि वा सही उपचार उपलब्ध छैन। यस्तो अवस्थामा बढीभन्दा बढी पानी पिउनुपर्छ। अत्यन्तै गम्भीर अवस्थामा, रोगीलाई इलेक्ट्रोलाइट सप्लीमेंट दिनुपर्छ। केही अवस्थामा, ब्लड प्रेसर मोनिटरिंग र ब्लड

ट्रांसफ्यूजनमार्फत पनि उपचार गरिन्छ। डेंगु लामखुट्टेले टोकेर लामो रोग भएको हुनाले लामखुट्टेलाई नै टोक्न नदिनु यसको प्रमुख रोकथाम हो। तसर्थ, भुल लागिएर सुत्ने, पुरा लाउज भएको कपडा लगाउने, घुप बस्ने, पानी खाने खाडललाई नष्ट गर्नुपर्छ।

डेंगुको रोकथाम
१.जुनसुकै बेला भुल लागिएर मात्र सुत्ने
२.पू्र शरीर ढाक्ने लुगा लगाउने।
३.सोभ्र हुनुभन्दा पहिले घरको इयाल र ढोका बन्द गर्ने।
४.पानी जम्मा गरेर नराख्ने।
६.घरको इयाल ढोकामा लामखुट्टे नछर्ने जाली हाल्ने।

उपचार
डेंगु औफै निको हुने रोग हो। यसको कुनै स्पेशल उपचार छैन।

डेंगुमा देखिएको लक्षणको उपचार गर्ने हो। डेंगुमा विशेष गरी प्रशस्त मात्रामा पानी खानुपर्छ। ब्लडप्रेसर ध्यान दिएर जाँच गर्नुपर्छ। स्वास्थ्य खबरबाट

ਫੋਨ: ੯੮੫੬੦੫੮੮੧੩, ੯੮੦੬੧੮੮੧੩

स्थानीय विदामा समन्वय गर्न माग

पाल्पामा गर केन्द्र सञ्चालन

खुद्रा व्यवसायीले खुवाए
गौमातालाई आहार

Invitation for Bids

Invitation for Bids

Identification No.	Description of work	Procurement Type	Estimate Amount (Without VAT)	Cost of Sealed Quotation Document Nrs.	Sealed Quotation security Amount Nrs.	Validity for Sealed Quotation documents / Sealed Quotation security	Last Date and Time of Sealed Quotation Submission	Sealed Quotation Opening Date and Time
06/SQ/ MB/ GOODS /2082/83	Procurement of Medicine	SQ- GOODS	2558000.00	1000/-	70,000.00	45 days/ 75 days after bid opening	2025-09-21 12.00	2025-09-21 14.00

Chief Administrative Officer

प्रधान कार्यालय: बृटवल-११, माझगाउँ, रूपन्देही, लुम्बिनी प्रदेश नेपाल. फोन : ०७१-५३०६४०, ५३७६४० ईमेल: dailylumbini@gmail.com(Advt), lumbininews@gmail.com (News) मुख्य शाखा कार्यालय भैरहवा, फोन: ०७१-५७२२६७ **अनलाइन संस्करण** lumbinipatrika.com